

De sluizen gaan open bij Ik op TV

VENLO/VENRAY

DOOR WIM DOESBORGH

Twee weken geleden brak een fikse brand uit bij Koma in Roermond. Nog geen tien minuten later waren op de internetsite YouTube en op in ongelukken gespecialiseerde sites als 112-limburg.limboo.com filmpjes te zien van de brand.

„Daar zie je beelden, waaruit blijkt dat sommige filmers levensgevaarlijk dichtbij hebben gestaan”, zegt Lucien Engelen, directeur van de ambulancediensten in Noord- en Midden-Limburg. „Je zag aan de beelden dat de mensen niet weten waar ze mee bezig zijn. Die Koma-filmpjes zag je trouwens ook al heel snel bij L1 opdruiken. Ik zie niet in waar die filmpjes goed voor zijn, maar geef toe dat ze nu eenmaal een gegeven zijn. Intussen zadelen de makers ervan ons wel met een nieuwe verantwoordelijkheid op: nou moeten we ook op die mensen gaan letten.” Engelen wordt per 1 september de baas van de traumahelikopters die vanuit het Radboudziekenhuis in Nijmegen opereren. Het zal een kwestie van tijd worden of hij kan in zijn nieuwe job optreden om, wat politiewoordvoerder Piet Tans noemt, ‘de horde mallosten’ die uit sensatiezucht op al-

lerlei ongelukken afkomen, het leven te redden.

Engelen en Tans leggen een vinger op een zere plek. Tientallen jaren hebben de hulpdiensten last gehad van mensen die uit liefhebberij de politieradio beluisterden. Deed zich ergens een ongeluk of ander malheur voor, dan was het voor veel ‘volgers’ een sport zo snel mogelijk op de plek des onheils te zijn. Dat leverde soms veel ongemak voor de hulpdiensten op, maar de nieuwsgierigheid van de afluisteraars was al bevredigd door het naakte feit dat ze snel ter plekke waren.

Toen kwam er een nieuw alarmerings- en communicatiesysteem (C2000 geheten) dat de politiescanner uit het communicatieverkeer duwde en dat de hulpverleners verlost van veel pottenkijkers. Totdat de sport opdook om met eigen mobieltje, ongelukken en rampen waar je snel bij was, vast te leggen. Dat Endemol daar munt uit wil slaan, is haar recht. Wie de meetlat van goede smaak en kwaliteit langs een programma als De Gouden Kooi legt, zal ook zijn hoofd schudden om de trieste leegheid en wansmaak, maar je hoeft er ten slotte niet naar te kijken. Wanneer een omroep, zoals L1, een programma wil uitzenden met ongelukken-

filmpjes van amateurs, komt er echter een ander aspect om de hoek kijken: hier wordt televisie gemaakt met gemeenschapsgeld en dat is andere koek. Natuurlijk, laat L1-hoofdredacteur Leo Hauben weten, zullen bij het selecteren van de filmpjes de normen en waarden van de omroep zelf worden gehanteerd, maar je zult zien dat dit bij een groot ongeluk waar maar één amateur aanwezig was, ook een rekbaar begrip is. L1 dubt nog, zegt Hauben. De stichting die de zendmachtiging verleent moet ook nog beslissen. Het is dus nog niet zeker of het feest doorgaat.

Geeft L1 het groene licht voor *Ik op TV*, zoals het fenomeen wordt genoemd, dan gaan de sluizen open en zijn de rapen gaar bij de hulpdiensten. Die krijgen dan hun handen vol aan (meestal) jongelui die, zoals al op diverse plaatsen in het land is gebleken, uiterst hinderlijk en politieaanwijzingen negerend aan de slag gaan. Het wordt voor menig ‘filmer’ een sport om juist zijn meesterwerk die avond op tv terug te zien en dan ga je desnoods dwars door de muur van alle fatsoensregels heen. De vraag is legitiem of je daar als medium toe moet oproepen.